

dighed inden for det strafferetlige område, indeholder bl.a. regler om registrering (logning) af anvendelser af personoplysninger.

Ifølge persondatalovens § 72 kan vedkommende minister i særlige tilfælde fastsætte nærmere regler for handlinger, som udføres for den offentlige forvaltning. Der kan i medfør af § 72 fastsættes regler, som supplerer eller præciserer de regler, der følger direkte af persondataloven. Der vil således f.eks. kunne fastsættes regler, der begrænser den adgang til at videregive oplysninger, som følger af persondatalovens regler. Ved udarbejdelsen af sådanne bekendtgørelser skal der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 57.

Forvaltningslovens § 28 om videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed finder ikke anvendelse på videregivelse til udenlandske myndigheder. Der vil dog kunne søges en vis vejledning i § 28, når det skal vurderes om de almindelige bestemmelser om tavshedspligt i forvaltningslovens § 27 og straffelovens §§ 152 – 152 f vil være til hinder for en videregivelse til en udenlandsk myndighed.

2.3.2. *Det Centrale Dna-profil-register*

For så vidt angår Det Centrale Dna-profil-register er der i lov nr. 434 af 31. maj 2000 om Det Centrale Dna-profil-register med senere ændringer (dna-loven) fastsat særlige regler om sletning af oplysninger, jf. §§ 3 og 4, videregivelse af oplysninger, jf. § 5, og den registreredes ret til at få underretning om de oplysninger, der er registreret om vedkommende, jf. § 6. Persondataloven finder anvendelse på de forhold, der ikke er særligt reguleret i dna-loven, jf. nærmere om persondataloven pkt. 2.3.1. Desuden finder sikkerhedsbekendtgørelsen omtalt i pkt. 2.3.1 anvendelse på dna-profil-registeret.

Det er alene Rigspolitechefen, der har terminaladgang til dna-profil-registeret, som anvendes af politiet som internt arbejdsregister i forbindelse med identifikation af personer, jf. dna-lovens § 1, stk. 1. Der registreres i Det Centrale Dna-profil-register alene talprofiler, der ikke kan bruges til at udlede oplysninger om en persons genetiske karakteristika, arveanlæg, udseende, sygdomsdispositioner eller lignende.

Efter lovens § 5, stk. 1, nr. 1, kan der videregives oplysninger fra registeret til politiet, anklagemyndigheden og Justitsministeriet. Politiet har således adgang til at anvende oplysninger fra registeret i forbindelse med efterforskningen af straffesager, og anklagemyndigheden må tilsvarende anvende oplysninger fra registeret i forbindelse med den videre strafforfølgning. Videregivelse af oplysninger til Justitsmini-

steriet vil kunne være relevant i forbindelse med behandling af eventuelle klagesager om registrering.

Efter § 5, stk. 1, nr. 2, kan der videregives oplysninger fra registeret til den kompetente myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller et tredjeland, der deltager i samarbejdet under Schengen-konventionen, til brug for en kriminalefterforskning eller kriminalefterretningsoperation.

§ 5, stk. 1, nr. 2, blev indsat ved lov nr. 1559 af 20. december 2006 om ændring lov om Det Centrale Dna-profil-register som en konsekvens af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder. Rammeafgørelsen pålægger medlemsstaterne at sikre, at der i national lovgivning ikke opstilles strengere betingelser for videregivelse af oplysninger og efterretninger til andre medlemsstaters retshåndhavende myndigheder, end hvad der nationalt gælder for videregivelse. Det anføres i lovens forarbejder, jf. Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, side 1172, pkt. 4, (lovforslag nr. L 24), at en anmodning fra en anden medlemsstat i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 10 kan afvises, hvis der er faktuelle grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser eller bringe en igangværende efterforskning, eller efterretningsoperation i fare, bringer enkeltpersoners sikkerhed i fare eller hvis videregivelse af de ønskede oplysninger vil stå i klart misforhold til eller være irrelevante for det angivne formål. Det anføres endvidere, at en anmodning om videregivelse kan afvises, hvis oplysningerne vedrører en lovovertrædelse med en strafferamme på under 1 års fængsel, jf. rammeafgørelsens artikel 10, stk. 2.

Efter § 5, stk. 1, nr. 3, kan der videregives oplysninger fra registeret til udenlandske domstole samt politio- og anklagemyndigheder til brug for offentlige straffesager, hvis det i det enkelte tilfælde findes ubetænkeligt. Af forarbejderne til denne bestemmelse fremgår det, jf. Folketingstidende 1999-2000, Tillæg A, side 3061, at der ved den konkrete vurdering af, om videregivelse vil være berettiget, skal tages hensyn til formålet med videregivelsen, herunder om den sker som led i et gensidigt samarbejdsforhold og således sker som led i en generel varetagelse af danske interesser. Herudover skal der tages hensyn til forholdene i modtagerlandet, herunder hvorledes oplysningerne må antages at blive anvendt i det pågældende land.

Efter § 5, stk. 1, nr. 4 og 5, kan der videregives oplysninger fra registeret til Københavns Universitet, Retsgenetisk Afdeling, hvis det er nødvendigt i for-